

היא היתה עשירה וזוהרת —

תנסו להתייחס אליה כמו אל אסופית. קבלו אותה למישפחתכם, כי כל מה שהיא רוצה באמת זה בית. אך במקום ילדים היא גידלה חתול, כשהם התחתנו, היא לא הפסיקה לבשל ולכבס.

אני בטוח שאיתן, הילד של הגולדמנים, עכשיו אבוד. אני לא יודע מה יקרה לו.

פשוט קרעו אותם. התנהל נגדם מסע של השמצות בלי רסן. השליכו עלינו בוז ללא רחם.

כמוכן שגולדמן לא קיים את מה שביקשתי, ולא היה מוכן לראות את אלינור.

מה היא אשמה הגזול שלי? אני גמרת עם חיי. כשהייתי כועס עליה, היתה שולחת בי מבט שהייתי נמס. את איתן גולדמן היא אהבה מאוד עד היום. הכל היה בריחות ותחליפים לאיתן.

אומר דני מעוז:
 רצחו לי אותה. אני אשם בכל: איך נתתי שירצחו אותה נפשית? היא כלייך רצתה בית. עם ילדים ונרות של שבת.

היא היתה אומרת לי: "תראה, יהיה לי בית, ובלילי שבת אני ארליק לך נרות".

אך הם לא רצו אותה. לא לדבר איתה, לא לראות אותה, פשוט רחו אותה. הגולדמנים חשבו שאנחנו רוצים לקחת מהם כסף.

הנרי גולדמן בא לביתי, אמרתי לו: אני אחזיר לך את הבן. בתי הבטיחה לי לא להיכנס להריון. אתה לוקח על עצמך אחריות, הורס את חייו של זוג אוהב כלייך.

היתה לי אליו בקשה אחת: קבל את הבת שלי לשיחה אחרי הגט. רציתי שהיסורים שלו יהיו קשים על מה שעשה. שיראה איזה כלה הפסיד.

כל מה שהיא רצתה זה להקים בית על חרוכות בית הוריה. הגולדמנים רצו אותה בקבר, והיא שם עכשיו. רק השבוע שמעתי שבפשיטת דרגל

מה זאת אשמתה של בתי שהיא יצאה מבית הרוס? אל תשפטו אותה בגלל הרחם ממנו היא יצאה. היא לא אשמה בכלל. איזה פשע היא עשתה?

חדל להאשים את האם שהרסה את חיי בתו. במיוחד האשים את מישפחת גולדמן, הורי בעלה לשעבר של אלינור. איתן גולדמן, שאלצו את בנם להתגרש.

האב על הקבר דני מעוז. אישהבי טוח, נמצא בהלם מאז התאונה המחרידה שבה נהרגה בתו. הוא לא

פנים רבות לאלינור

שהיתה בהונגיקונג, הפסיד גולדמן מליון וחצי דולר. איך הוא העיז, ערב החתונה של ילדינו, לשלוח לי באמי צעות עותרדין הצעה לקבל כסף תמורת ביטול החתונה?

אני החלטתי או להלחם בו ולעזור לאלינור, שילמתי את הכל, פתחתי חשבון פתוח בבנק, נתתי להם את המכונית שלי.

אבל איתן היה חלש אופי. הוא לא יכול היה לעמוד בלחץ המישפחה. בחתונה היתה אלינור עצובה. איך אפשר שלא?

הרי גם חתונה הגונה לא נתנו לה. היא נערכה ברכנות. היינו שם רק אייבי נתן, בתי הקטנה, הסבתא וכמה ידידים. משם הכנסתי אותה להילטון לשבוע.

עם גולדמן עוד אפשר היה להסתדר. אבל אשתו היא גוש של רוע. האסון בחיי התחיל, ברגע שניצח התחילה לנהל את העסק ביפו. אז

כדורי סמים במכונית
 מהירות של 160-200 קילומטר לשעה מיהרה המכונית ליד אשדוד. היא היתה בדרכה לאילת. השעה היתה לפנות בוקר. המכונית היתה מדגם מרצדס 280. עם תווית של מכונית במיבחן.

לפתע התפוצץ הגלגל האחורי השמאלי. הנהג לא ניסה לעצור. שום סימני עצירה לא נראו על הכביש. הוא התנגש במעקה המתכת המפריד בין שני המסלולים. המכונית הועפה באוויר, התהפכה כמה פעמים.

מיפרכתה של אלינור מעוז, הנערה שישבה ליד הנהג, נשברה. והיא מתה כנראה מייד.

הנהג דני ליבטנשטיין, הוא עבריון הידוע למישפחה, בעל תיקים על מכירת הרואין, ונמצא בשלילת רישיון לארבע שנים. אלינור לא היתה חברתו היא הכירה אותו באירועים חברתיים. באותו ערב יצאה איתו, עם ידידו ועם אחותה לסעוד במיסעדה. באותו ערב החליטה באופן ספונטאני להגיע לאילת. ליבטנשטיין התנדב מייד להסיע אותה.

אחרי התאונה נמצאה במכונית חפיסת כדורי אדולן, והחשד הוא כי הנהג היה מסומם.

אלינור מעוז היתה בת 19 ושיבעה חודשים בלבד, כשנהרגה ביום השבת לפנות בוקר בתאונה מחרידה (ראה: מיסגרת). כדיוק שבוע לפני כן ביקרה הנערה היפהפיה במערכת העולם הזה להביא את תמונותיה, שאחת מהן התפרסמה במדור רחל המרחלת (העולם הזה 2387).

כל אחד ואלינור שלו.

האומנת האנגליה מגיל שנתיים וחצי היתה לאלינור ולאחותה אומנת אנגליה, מיס הייבי, טיפלה בה ובאחותה. בתמונה: האחות לורן, מיס הייבי, ניצה ואלינור.

צפיה רגע בחייה. מי שדאג לפנק אותה היה אביה, דני מעוז, שממנו קיבלה כל דבר שרצתה.

כרחים אלינור היתה ימפיה מהיום שנולדה. בביתה המפואר שבהרצליה-פיתוח, היא הורגלה מילדות לקחת חלק באירועים חברתיים.